

Bilag vedr. Den Europæiske Fælles Akt

bilitet. De har bemyndiget deres kompetente ministre til på det udvidede rådsmøde den 30. og 31. oktober 1972 at træffe konkrete foranstaltninger inden for de forskellige områder, der egner sig for effektiv og realistisk handling på kort frist med henblik på at nå disse mål, og som tager hensyn til forholdene i det udvidede fællesskabs lande.

4. Stats- eller regeringscheferne udtrykker som deres vilje, at det udvidede fællesskabs medlemsstater gennem fælles optræden skal bidrage til at styre reformen af det internationale monetære system henimod etableringen af en balanceret og varig ordning. De er af den opfattelse, at dette system bør være baseret på følgende principper:

faste valutakurser med mulighed for tilpasninger,

almindelig konvertibilitet mellem valutaerne,

en effektiv international regulering af forsyningen med international likviditet,

en formindskelse af de mationale valutaers rolle som reservevalutaer,

tilpasningsprocessens effektive og balance-rede funktion,

lige rettigheder og forpligtelser for alle deltagere i systemet,

nødvendigheden af at formindske de kortfristede kapitalbevægelers destabiliserende virkninger,

hensyntagen til udviklingslandenes interesser.

Et sådant system ville være fuldt ud i overensstemmelse med gennemførelsen af den økonomiske og monetære union.

Regionalpolitik

5. Stats- eller regeringscheferne giver høj prioritet til det mål inden for fællesskabet at råde bod på de strukturelle og regionale forskelle, som kunne virke ind på gennemførelsen af den økonomiske og monetære union.

Stats- eller regeringscheferne opfordrer kommissionen til snarest at udarbejde en rapport, som analyserer de problemer, som rejser sig på egnsudviklingsområdet i det udvidede fællesskab, og til at fremlægge egnede forslag.

Allerede nu er de indstillet på at samordne deres regionalpolitik. Ud fra ønsket om at samle deres bestræbelser med henblik på en fælles løsning på egnsudviklingsproblemerne

opfordrer de fællesskabets institutioner til at danne en egnsudviklingsfond, som etableres før den 31. december 1973. Denne fond vil fra begyndelsen af 2. etape af den økonomiske og monetære union få midler fra fællesskabets egne indtægter; dens indsats, som er samordnet med de nationale ordninger, skal gøre det muligt, efterhånden som den økonomiske og monetære union gennemføres, at udligne de vigtigste regionale misforhold i det udvidede fællesskab, og især dem, som fremkommer på grund af en landbrugsmæssig overvægt, industrielle omskiftelser og en strukturel arbejdsløshed.

Socialpolitik

6. Stats- eller regeringscheferne understreger, at de tillægger en kraftig handling på det sociale område samme betydning som gennemførelsen af den økonomiske og monetære union. De anser det for tvingende nødvendigt at nå frem til en stigende deltagelse af arbejdsmarkedets parter i fællesskabets økonomiske og sociale beslutninger. De opfordrer institutionerne til forinden 1. januar 1974 efter at have konsulteret arbejdsmarkedets parter at vedtage et handlingsprogram, der forudsætter konkrete foranstaltninger og de tilsvarende midler, især inden for rammen af den sociale fond, på grundlag af de tanker, som er blevet fremsat af stats- eller regeringscheferne og af Kommissionen under konferencen.

Dette program bør i særdeleshed gå ud på gennemførelsen af en samordnet politik, hvad angår beskæftigelse og faglig uddannelse, på at forbedre arbejds- og levevilkårene, på at sikre lønmodtagernes medindflydelse i virksomhedernes organer, på at lette – under hensyntagen til situationen i de forskellige lande – afsluttelsen af europæiske kollektive overenskomster på egnede områder, og på at forstærke og koordinere foranstaltningerne til fordel for at beskytte forbrugernes interesser.

Industri-, videnskabs- og teknologipolitik

7. Stats- eller regeringscheferne finder det nødvendigt at søge at tilvejebringe et fælles industrielt grundlag for fællesskabet som helhed.

Dette indebærer afskaffelsen af tekniske handelshindringer og afskaffelsen af de og tillægsbev.lovforslag)